

[Indenrigsministeren.]

være behjælpelige med at fjerne formelle eller holdningsmæssige hindringer for samarbejde mellem de forskellige myndigheder – f. eks. politiet og amts-/kommunalt behandlingsarbejde.

- Ringkøbing amtskommune på, at amtsskommunen prioriterer den lokale og regionale gensidige orientering højere end orientering fra centrale organer.
- Århus amtskommune på muligheden for central støtte i forbindelse med undervisningsområdet oplysningsarbejde, især med hensyn til udarbejdelse af informationsmateriale.

ad spørgsmål 3. (Hvilke informationer om misbrugssituationen i de lokale områder har de centrale myndigheder og folketinget brug for?).

Samtlige amtskommuner – måske med undtagelse af Ringkøbing – erklærer sig rede til løbende at indsende redegørelser om den lokale misbrugssituation. Københavns amtskommune foreslår rapportindsendelse efter følgende regler: Dels kvartalsrapporter, der kort belyser udviklingen i området, dels akut-rapporter, når der konstateres væsentlige ændringer eller nydannelser på misbrugsområdet, og dels special-rapporter, der anmodes om fra centralt hold.

Ringkøbing amtskommune prioriterer den lokale og regionale gensidige orientering højere end orientering til centrale organer.

ad spørgsmål 4. (Hvorledes bør misbrugsområdets lokale og centrale myndigheder organisere samarbejdet?).

De fleste af de indkomne besvarelser viser et ønske om,

- 1) at der fra centralt hold arrangeres konferencer, seminarer og lignende omkring misbrugsproblematikken, når behov opstår;
- 2) at repræsentanter fra kontaktudvalget (eventuelt undervisningsministeriets konsulent) i øvrigt lejlighedsvis deltager i regionale møder;
- 3) at de regelmæssige møder i Amtsrådsforeningen mellem henholdsvis socialchefer, undervisnings- og kulturforvaltningschefer samt amtsungdomscenterlederne (i hvis møder kontaktudvalgets sekretariat allerede deltager) anvendes som mulighed for

koordination mellem lokale og centrale myndigheder. Vejle amtskommune peger dog på, at der bør arrangeres regelmæssige (f. eks. kvartalsvise) møder mellem specielt udpegede personer i amtskommunerne og kontaktudvalget (undervisningsministeriets konsulent).

ad spørgsmål 5. (Er der behov for en forstærket indsats over for den del af social- og sundhedspolitikken, som man kunne benævne misbrugspolitikken (narkotika og alkohol) – herunder især forebyggelse af et tilsyneladende stigende alkoholforbrug?).

Af samtlige besvarelser fremgår, at det synes nødvendigt at styrke indsatsen over for misbrugsproblemerne, specielt over for alkoholmisbruget. Der er imidlertid usikkerhed med hensyn til, hvilke midler der skal sættes ind. Der peges på øget oplysning og information og anden præventiv indsats samt på, at misbrugspolitikken må ses i sammenhæng med det øvrige social- og sundhedsområde, arbejdsmarkedsområdet og fritids- og kulturområderne. En enkelt amtskommune (Frederiksborg) udtaler, at det ikke er muligt at fremkomme med konkrete forslag om forstærket indsats, førend der lokalt er indhentet oplysninger om misbrugsomfang.

Ud over at henvise til den førnævnte rapport fyldige redegørelse skal jeg i det følgende koncentrere mig om nogle principielle forhold samt give en kort beskrivelse af nyligt gennemførte initiativer og planlagte foranstaltninger inden for forskellige ministeriers område.

Indledningsvis må jeg tilstå, at jeg af principielle grunde umiddelbart var en smule betænkelig ved i det hele taget at tage en alkoholpolitisk debat.

Dette, hvad enten man betragter alkoholisme eller alkoholmisbrug som en sygdom, eller man har den holdning, at alkoholmisbrug er et symptom på dybereliggende forhold af social eller personlighedsmæssig art.

I første tilfælde er det vel ret usædvanligt, at folketinget ønsker en enkelt sygdom sat til debat, medmindre der foreligger helt ekstraordinære grunde hertil.

I det andet tilfælde har vi med den tankegang og de holdninger, der ligger bag vedtagelsen af loven om social bistand, ligesom forladt de gamle tankegange med at lægge vægt på et enkelt symptom på sociale og personlige van-